

sionsrettigheder forøges herefter ikke udover, hvad deltagelse i bonus (herunder almindelig forrentning af indestående beløb) medfører. Medlemmernes interesse i at blive stående i pensionskassen som hvilende medlem kan have helbredsmæssige årsager, idet et udtrædende medlem med et forringet helbred enten ikke kan tegne en forsikring, eller kun kan tegne en forsikring på skærpede vilkår for sin udtrædelsesgodtgørelse. Begrebet hvilende medlemsskab omfatter også den såkaldte opsatte eller udsatte pension, som en del tværgående pensionskasser med Finanstilsynets samtykke har indført. Det drejer sig om ordninger, hvorefter pensionen kan opsættes efter forudgående ansøgning herom, og medlemmet kan forblive stående i pensionskassen. Endvidere er der et særligt behov for hvilende medlemsskab i forbindelse med orlovssituationer.

Flere firmapensionskassers vedtægter udelukker, at deltidsansatte kan være medlemmer. Dette indebærer bl.a., at fuldtidsansatte medlemmer udtræder af pensionsordningen, såfremt de går på deltid. En adgang til hvilende medlemsskab vil i disse tilfælde, kunne mindske de problemer, som vedtægtsbestemmelser om udtræden af pensionskasser ved overgang til deltidsansættelse kan give anledning til, navnlig i de tilfælde, hvor den deltidsansatte ikke kan anvende en eventuel udtrædelsesgodtgørelse til tegning af en anden pensionsordning på sædvanlige vilkår, f.eks. ved forringet helbred. Adgang til hvilende medlemsskab ved overgang til deltid vil endvidere kunne mindske problemet vedrørende kontante udtrædelsesgodtgørelser. Der henvises herom til bemærkningerne til forslaget § 21, nr. 4.

Det foreslås, at firmapensionskasser i kvalificerede tilfælde (forringet helbred og afskedigelser relativt kort før pensionsalderen) samt i orlovssituationer skal give mulighed for hvilende medlemsskab. Nærmere regler om omfanget af retten til hvilende medlemsskab foreslås derimod ikke, idet retten må fastlægges på grundlag af forholdene i de enkelte pensionskasser. Det hvilende medlemsskab, som § 3 åbner mulighed for, svarer til den ovenfor nævnte omskrivning til en fripolice i tværgående pensionskasser. Medlemmet har derimod ikke nogen ret til eller mulighed for gennem fortsat betaling af bidrag at blive stillet, som om ansættelsesforholdet ikke var ophørt.

For så vidt angår beregningstekniske spørgsmål bemærkes, at den kapitalværdi, der skal danne grundlag for det hvilende medlemsskab i de såkaldte tilsagnskasser, skal fastsættes med basis i den udtrædelsesgodtgørelse, som ville tilkomme den pågældende ved udtræden.

Stk. 1, nr. 5, skal ses i sammenhæng med, at bestemmelsen i § 22 fastsætter, at bestyrelsen skal bestå af en formand og et antal andre bestyrelsesmedlemmer, hvoraf mindst halvdelen skal vælges af og blandt medlemmerne i kassen.

Til *stk. 1, nr. 6*, bemærkes, at det står den enkelte pensionskasse frit for at bestemme, om der skal ansættes en direktør (forretningsfører), jf. § 23.

Til *stk. 1, nr. 9* bemærkes, at bestemmelsen i § 32 foreskriver minimumsregler for, hvilke anliggender der skal behandles på den ordinære generalforsamling.

§ 35 fastsætter særlige afstemningsregler til beskyttelse af mindretal i forbindelse med vedtægts- og regulativændringer. Denne mindretalsbeskyttelse kan ikke indskrænkes i de vedtægtsbestemmelser, der skal udstedes efter *stk. 1, nr. 10*. Der er derimod intet til hinder for, at mindretalsbeskyttelsen forøges.

Nærmere regler om årsregnskabet's behandling, jf. *stk. 1, nr. 11*, findes i § 32 og kapitel 5.

Efter bestemmelsen i *stk. 1, nr. 14*, skal vedtægterne fastlægge, hvad der skal ske, såfremt en eller flere af de virksomheder, som pensionskassen er tilknyttet helt eller delvis nedlægges eller bortsælges, eller såfremt virksomheden af anden grund ønsker at bringe pensionsordningen til ophør. Bestemmelsen har sammenhæng med nr. 15, der foreskriver, at vedtægterne skal indeholde regler for pensionskassens opløsning.

Frasalg af en del af virksomheden, omfattende en større eller mindre del af pensionskassens medlemmer, giver efter gældende lov anledning til vanskeligheder. Dette skyldes den beregningstekniske inkonsekvens, som er indbygget i den gældende lov. I praksis har reglerne om udtrædelsesgodtgørelse i de enkelte pensionskasser været fastsat efter minimumsreglerne i lovens § 9, der ikke giver udtrædere ret til andel i optjent overskud. Lovens § 19 om opløsning af pensionskasser giver derimod de pågældende ret til en andel af pensionskassens formue i overensstemmelse med en af tilsynet godkendt delingsplan. Loven indeholder ingen stillingtagen til, hvornår reglerne i § 9 om udtræden henholdsvis reglerne i § 19 om opløsning skal finde anvendelse. Hertil kommer, at der ikke er givet nogen anvisning på, hvilke kriterier der skal lægges til grund ved udarbejdelse af delingsplanen. Der har dog dannet sig en praksis ud fra, hvad der anses som alment gældende retfærdighedsprincipper.

Med forslaget §§ 12 og 13 om beregning af udtrædelsesgodtgørelser formindskes problemerne i forbindelse med kollektiv udtræden og udarbejdelse af delingsplaner.

Ved udarbejdelsen af delingsplaner vil udgangspunktet kunne tages i den udtrædelsesgodtgørelse,